

O instalacji „Shelters“

Moja instalacja „Shelters“ dotyka zagadnienia współczesnej wersji nomadyzmu, tego wykorzenionego świata koczowników metropolii, szukających swojego miejsca, zmieniających mieszkania, pracę, miasta, państwa i kontynenty. Pakujących swoje domy i detale. Poszukujących znanych i czytelnych znaków w nowych-takich-samych pejzażach miejskich, które w istocie są homogeniczne (pokryte hawlowskim jednolitym i globalnym „naskórkiem“, dopiero pod którym to, znajduje się różnorodność i wielość tradycji, kultury, religii i znaczeń).

Instalacja „Shelters“ oswaja przestrzeń galerii i uwrażliwia na miejsce. Jak mówi Yi-Fu Tuan w „Space and Place: the Perspective of Experience“ świat koczowników to miejsca połączone ścieżką. A miejsce to obóz. Moje „jurty“, „rozrysowane“ w przestrzeni, zajmujące przestrzeń, tworzą właśnie rodzaj „oboazu“ - miejsca chroniącego, gromadzącego i skupiającego energię.

Nie bez semantycznego znaczenia dla mnie jest rola materiału, z którego instalacja została wykonana: biała ocieplina i sfilcowana wełna pochodząca z najstarszego huculskiego domu-grażdy „odkrytego“ podczas wędrówek po ukraińskiej Huculszczyźnie.

Kata Adamek, Leipzig 2007